

Kodeks Postępowania Duszpasterskiego

„Życ i pracować uczciwie”

Rzymskokatolicka Diecezja Paterson

777 Valley Road, Clifton, New Jersey 07013

www.rcdop.org

Wydanie uaktualnione.
Edycja czwarta, 2019

Spis treści

Zakres zastosowania	3
Wymagania diecezjalne wobec całego personelu kościelnego:	3
Postępowanie z dziećmi, młodzieżą i osobami dorosłymi wymagającymi opieki	4
Poradnictwo, kierownictwo duchowe i stosunki ministerialne	6
Nadużycia na tle seksualnym.....	7
Prześladowanie i nękanie	8
Zasady, których należy przestrzegać w pracy z dziećmi	9
Przykłady kontaktu fizycznego.....	10
Wymogi dotyczące sprawozdawczości	11
Reagowanie na ofiary przemocy	12
Przesłanki powstania Kodeksu Postępowania	12
Potwierdzenie zgodności.....	13

Niniejsza polityka dotyczy całego personelu Diecezji Paterson

Odpowiedzialność za przestrzeganie Kodeksu Postępowania Duszpasterskiego spoczywa na każdej osobie.

Osoby lekceważące ten Kodeks będą podlegać postępowaniu dyscyplinarnemu ze strony Diecezji Paterson, a nawet odsunięci od wykonywania posługi duszpasterskiej i/lub otrzymają wypowiedzenie. Polityka jest zgodna z Kartą Konferencji Biskupów Katolickich Stanów Zjednoczonych (USCCB), *dotyczącą ochrony dzieci i młodzieży*, Zasadniczymi Normami USCCB *dotyczącymi zasad diecezjalnych w sprawie zarzutów wykorzystywania seksualnego nieletnich przez księży lub diakonów* i Podręcznika Pracownika¹ Diecezji Paterson, a także kwestii rozwiązania umowy.

Do celów niniejszej polityki, termin „personel kościelny” obejmuje:

- Biskupów, kapłanów i diakonów,
- Wszystkich kleryków Diecezji Paterson,
- Osoby, które są zapisane do Diecezjalnego Programu Stałej Formacji Diakonatu,
- Członków Instytutów Zakonnych lub Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, którzy pracują dla Diecezji Paterson i/lub żyją na terenie diecezji, a także anachoreci i konsekrowane dziewice zamieszkujące diecezję,
- Cały opłacany personel zatrudniony na misjach lub innych ośrodkach diecezji, jej parafiach, szkołach lub innych instytucjach; także ci, którzy świadczą usługi instytucjom Kościoła Katolickiego.
- Wszyscy wolontariusze.

Wymagania diecezjalne wobec całego personelu kościelnego:

Każdy, kto pracuje, jest wolontariuszem lub świadczy usługi duszpasterskie dzieciom, młodzieży i osobom dorosłym wymagającym opieki², musi spełniać wymogi Polityki Bezpiecznego Środowiska Diecezji Paterson. Personel musi spełnić te wymagania przed rozpoczęciem jakiegokolwiek pracy z dziećmi.

1. Weź udział w szkoleniu na żywo - „Ochrona dzieci Bożych”, organizowanym przez Vitrus.
2. Zapoznaj się i potwierdź, że rozumiesz i zgadzasz się z Kodeksem Postępowania Duszpasterskiego, podpisując niniejszy formularz Potwierdzenia Zgodności.
3. Poddaj się weryfikacji przeszłości kryminalnej.

¹ Dokumenty są dostępne na stronie Diecezji pod adresem <https://rcdop.org/child-protection>

² Osoba dorosła wymagająca opieki to każda osoba dorosła, który jest lub może być z jakiegokolwiek powodu niezdolna do opieki nad samą sobą, lub niezdolna do chronienia siebie przed znaczną szkodą lub byciem wykorzystanym. Dotyczy to również osób starszych i niepełnosprawnych.

NORMY POSTĘPOWANIA

Dotyczy pracy z dziećmi, młodzieżą i osobami dorosłymi wymagającymi opieki

1. **Podejście zespołowe:** personel kościelny, pracując samotnie z dziećmi, młodzieżą i osobami dorosłymi wymagającymi opieki, może być podatny na zagrożenia; dlatego zawsze zaleca się stosowanie podejścia zespołowego do zarządzania zajęciami z dziećmi, młodzieżą i osobami dorosłymi wymagającymi opieki. Powyższe podejście powinno kierować planowaniem i zajęciami z udziałem dzieci i młodzieży w naszej Diecezji. Dorośli nie powinni zostawać sam na sam z dzieckiem za zamkniętymi drzwiami.
2. **Kontakt fizyczny:** Kontakt fizyczny z dziećmi jest zabroniony, o ile nie jest konieczny i właściwy z duszpasterskiego punktu widzenia. Osoby molestujące dzieci są zwykle „delikatne” i „kochające” wobec dzieci; starają się maskować swoje zachowanie, jako „normalne” i „miłe”, aby inni dorośli i dzieci po prostu przyzwyczaili się do niego i postrzegali jako normalne. Wielokrotne dotykanie dziecka we „właściwy” sposób jest niestosowne; dorośli nie powinni rutynowo dotykać dzieci. Personel kościelny nie może łaskotać ani przepychać się z dziećmi, młodzieżą lub osobami dorosłymi wymagającymi opieki.
3. **Szukanie bliskości:** Żadna osoba dorosła nie może inicjować bliskości, ani prosić o uściski lub inne gesty prowadzące do bliskości z dzieckiem i/lub młodą osobą.
4. **Prezenty są często wykorzystywane przez pedofilii:** Prezenty są często wykorzystywane przez osoby molestujące dzieci, aby zyskać ich przychylność. Personel kościelny "nie może dawać prezentów indywidualnym dzieciom, młodzieży i osobom dorosłym wymagającym opieki bez uprzedniej zgody bezpośredniego przełożonego oraz rodziny lub opiekuna i zawsze musi się to odbywać publicznie".
5. **Nielegalne substancje:** Dostarczanie alkoholu, narkotyków lub tytoniu małoletnim lub zezwalanie na ich używanie jest surowo zabronione. Posiadanie i/lub używanie wszelkiego rodzaju produktów jest surowo zabronione podczas pracy z dziećmi, młodzieżą i wrażliwymi dorosłymi. Jeśli podejrzewasz, że ktoś jest pod wpływem alkoholu lub narkotyków, należy to zgłosić przełożonemu.
6. **Broń jest zabroniona:** Posiadanie i/lub używanie jakiejkolwiek broni, z wyjątkiem pracowników organów ścigania działających w dobrej wierze lub w zatwierdzonych sytuacjach instruktażowych lub rekreacyjnych, jest surowo zabronione podczas pracy z dziećmi, młodzieżą i osobami dorosłymi wymagającymi opieki. Jeśli podejrzewasz, że ktoś jest w posiadaniu broni, należy to niezwłocznie zgłosić przełożonemu i organowi ścigania
7. **Utrzymywanie dyscypliny:** personel kościelny nie może bić, dawać klapsów, trząść ani uderzać dzieci i/lub młodzieży lub osób dorosłych wymagających opieki, ani też w jakikolwiek sposób poniżać, wyśmiewać, grozić lub upadlać dzieci i/lub młodzież. Używanie obraźliwego języka lub wulgaryzmów w obecności dzieci i/lub młodzieży jest absolutnie zabronione.

8. **Naruszenie granic:** Podczas pracy z dziećmi, młodzieżą lub osobami dorosłymi wymagającymi opieki, personel kościelny powinien zawsze zachować ostrożność, aby nie naruszać osobistych granic. Granice w pracy z młodzieżą istnieją po to, aby chronić osoby pracujące z młodymi ludźmi oraz ich podopiecznych. Granice to „ograniczenia lub restrykcje” działań, które mają na celu zapobieganie negatywnemu wpływowi na relacje i mają zasadnicze znaczenie dla zachowania integralności zawodowej w relacjach z dziećmi, młodzieżą i osobami dorosłymi wymagającymi opieki.

Szanuj przestrzeń osobistą i prywatność wszystkich dzieci, młodzieży i osób dorosłych wymagających opieki. Pamiętaj, że wyżej wymienione grupy mogą w odmienny sposób interpretować Twoje działania. Takie sytuacje mogą bardzo łatwo eskalować, jeśli w delikatny, proaktywny i dynamiczny sposób nie poradzimy sobie z i nie zarządzamy granicami. Wyjątek od tego zawsze będzie związany z ochroną i bezpiecznym zarządzaniem ryzykiem.

Przykłady sytuacji, których należy unikać:

- Nieuzasadnione lub niechciane dotykanie dzieci, młodzieży lub osób dorosłych wymagających opieki osobiście lub przedmiotami (np. ołówkiem, książką, linijką itp.).
- Kara cielesna (kara fizyczna, pchanie, popychanie, klapsy).
- Inicjowanie, zezwalanie lub domaganie się niewłaściwego lub niekoniecznego kontaktu fizycznego z dziećmi, młodzieżą lub osobami dorosłymi wymagającymi opieki (uściski, pocałunki, łaskotanie, zabawa w walce) lub prowokowanie sytuacji, które niepotrzebnie skutkują bliskim kontaktem fizycznym.

9. **Pojazdy:** Personel kościelny nigdy nie może być sam w pojeździe z osobą małoletnią, która nie jest ich dzieckiem. Jeśli w pojeździe jest dziecko, cały czas musi mu towarzyszyć, co najmniej jedna inna osoba (dorosła lub nieletnia). Ponadto, należy przestrzegać Diecezjalnej Polityki dot. Transportu Nieletnich wydanej przez Biuro Zarządzania Ryzykiem.

10. **Nocleg:** Personel kościelny nie może znaleźć się w sytuacji, w której nocuje z lub zapewnia nocleg u siebie młodym osobom bez nadzoru osoby dorosłej. Obejmuje to między innymi, lecz nie tylko, zakwaterowanie w jakimkolwiek obiekcie będącym własnością Kościoła, lokalu prywatnym lub pokoju hotelowym. W rzadkich sytuacjach awaryjnych, gdy zakwaterowanie jest konieczne dla zdrowia i dobrego samopoczucia dziecka, młodzieży lub osoby dorosłej wymagającej opieki, duchowieństwo, personel lub wolontariusz powinni zachować szczególną ostrożność, aby chronić wszystkie strony przed pojawieniem się niewłaściwych zachowań i przed wszelkim ryzykiem szkód i utraty reputacji. W takich sytuacjach zaleca się zwrócenie do oddziału Służb ds. Ochrony Dzieci i Opieki Docelowej w New Jersey lub innymi organami w celu zapewnienia schronienia. Należy także powiadomić Diecezjalny Urząd Ochrony Dzieci i Młodzieży. W sytuacjach kryzysowych stosuj podejście zespołowe. Ponadto przestrzegaj Zasad Diecezjalnych Dotyczących Wycieczek z Noclegiem wydanych przez Biuro Zarządzania Ryzykiem.

Poradnictwo, kierownictwo duchowe i stosunki ministerialne

Personel kościelny musi szanować granice zachowań ministerialnych, w szczególności w odniesieniu do poradnictwa i kierownictwa duchowego. Personel musi zawsze szanować prawa i zwiększać dobrostan każdej osoby.

1. W sytuacjach doradczych personel kościelny nie może wykraczać poza swoje kwalifikacje i kompetencje i w stosownych przypadkach kieruje osobę do innych specjalistów.
2. Personel kościelny powinien dokładnie rozważyć konsekwencje wejścia w sytuację doradczą z osobą, z którą łączą go wcześniejsze relacje.
3. Personel kościelny nie może nigdy nawiązywać intymnych relacji z osobami, którym doradza. Dotyczy to zarówno kontaktów dobrowolnych i niedobrowolnych, wymuszonego kontaktu fizycznego oraz nieodpowiednich uwag o charakterze seksualnym.
4. Personel kościelny bierze na siebie pełną odpowiedzialność za ustanowienie i utrzymanie jasnych, odpowiednich granic we wszystkich poradniach i relacjach związanych z poradnictwem.
5. Fizyczny kontakt między personelem kościelnym a osobami, którym doradzają, może być błędnie zinterpretowany i jest zabroniony, chyba, że jest to konieczne i właściwe ze względów duszpasterskich. (Przykłady kontaktu fizycznego znajdują się na stronie 10).
6. Sesje powinny odbywać się w odpowiednich miejscach o odpowiednich porach, tj. w biurze lub we pomieszczeniu wspólnym z niezastłoniętymi oknami lub otwartymi drzwiami oraz w ciągu dnia lub wczesnym wieczorem.
7. Sesje nie powinny odbywać się w prywatnych kwaterach.
8. Sesje nie powinny odbywać się w miejscach lub w porze, która mogłaby powodować dezorientację, co do charakteru relacji dla osoby, której udzielono porady.
9. Oprócz wizyt duszpasterskich u osób chorych i/lub przebywających w domu, sesje nie powinny odbywać się w prywatnych domach.

Nadużycia na tle seksualnym

Personel kościelny nie może wykorzystywać zaufania pokładanego w nim przez wspólnotę wyznaniową dla osiągnięcia celów o charakterze seksualnym, ani w celu nawiązania intymnych relacji.

1. Personel kościelny, który zobowiązał się do życia w celibacie, jest wezwany do bycia wzorem czystości przez cały czas i we wszystkich relacjach.
2. Niewłaściwie intymne relacje z nieletnimi, innymi pracownikami lub parafianami są surowo zabronione.
3. Nabywanie, posiadanie lub rozpowszechnianie przez personel kościelny jakichkolwiek obrazów pornograficznych, w tym zdjęć osób niepełnoletnich poniżej osiemnastego roku życia, z jakiegokolwiek przyczyny, za pomocą jakichkolwiek środków lub przy użyciu jakiegokolwiek technologii, jest surowo zabronione.
4. Personel kościelny będzie postępował zgodnie z polityką Diecezji Paterson w postępowaniu z zarzutami wykorzystywania seksualnego i zgłaszaniem takich zarzutów. Polityka obejmuje nasze obowiązki, jako obywateli New Jersey, „***Protokół ustaleń między niektórymi organizacjami i prokuratorami hrabstwa w sprawie niektórych przestępstw***” oraz ***Kartę o ochronie dzieci i młodzieży Konferencji Biskupów Katolickich w Stanach Zjednoczonych***.

Nękanie i prześladowanie

Duchowieństwo, personel i wolontariusze nie mogą angażować się w nękanie fizyczne, psychologiczne, pisemne, wykorzystujące technologię lub słowne ani zastraszać personelu, wolontariuszy lub parafian, ani tolerować takiego nękania lub zastraszania przez innych pracowników kościelnych lub wolontariuszy.

1. Personel kościelny zapewni profesjonalne środowisko pracy wolne od fizycznego, psychologicznego, pisemnego lub werbalnego zastraszania lub nękania.
2. Nie będzie żadnej tolerancji dla nękania lub zastraszania jakiegokolwiek rodzaju, w tym, ale nie wyłącznie, nękania słownego, uprzedzeń związanych z płcią, gróźb, molestowania seksualnego i obraźliwego języka.
3. Nękanie obejmuje takie zachowania, jak wszelkie formy prześladowania lub zastraszania (w tym korzystanie z komunikacji elektronicznej). Nękanie jest nieracjonalnym zachowaniem, które na ogół jest uporczywe i które poniża, zastrasza i poniża pracowników lub wolontariuszy, zarówno, jako jednostki, jak i grupę.
4. Molestowanie seksualne w miejscu pracy jest niezgodne z prawem i nie będzie tolerowane tam, ani w trakcie wolontariatu. Molestowanie seksualne może przybierać i przybiera różne formy, od żartów w „szatni” po wyraźne nakłanianie do świadczenia przysług seksualnych. Wszelkie tego typu zachowania, niezależnie od stopnia, są zabronione i ściśle sprzeczne z polityką diecezjalną.
5. Diecezja nie będzie tolerować nękania lub zastraszania przez swoich pracowników, wolontariuszy, parafian, członków duchowieństwa lub zakonników, przez pracowników firm, z którymi współpracuje lub przez naszych gości.
6. Molestowanie seksualne nie odnosi się do komplementów o charakterze społecznie akceptowalnym. Istnieją odpowiednie relacje społeczne, które mogą istnieć w pracy i w wolontariacie i które nie mają dyskryminującego charakteru. Molestowanie seksualne odnosi się raczej do niepożądanych lub obraźliwych zachowań.
7. Prześladowanie może przejawiać się w formie obraźliwych materiałów, takich jak materiały o charakterze jednoznacznie seksualnym, pornografia, przejawy nienawiści i dyskryminacji, kreskówki opierające się na motywie seksu lub rasy.
8. Wszelkie formy prześladowania i nękania muszą być traktowane poważnie i zgłaszane odpowiedniemu nadzorującemu personelowi Kościoła, Urzędowi ds. Ochrony Dzieci i Młodzieży lub Działem Kadr.
9. W przypadku zarzutu molestowania seksualnego osoby dorosłej lub dziecka należy niezwłocznie skontaktować się z właściwymi władzami, tj. Działem Kadr lub Głównym Radcą Prawnym Diecezji, aby można było odpowiednio zbadać zarzuty.

10. W stosownych przypadkach prokurator okręgowy zostanie powiadomiony zgodnie z Protokołem Ustaień.
11. Nie jest właściwe, aby pastor, dyrektor, personel agencji lub inne strony odbywały wstępne spotkania zrzeszające wszystkie lub nawet niektóre strony sprawy. Badanie sprawy lub próba pośrednictwa w sprawie bez uprzedniej konsultacji z Działem Kadr lub Głównym Radcą Prawnym Diecezji jest niewłaściwe.
12. Procedury Diecezji Paterson opisane w Podręczniku dla Pracowników Diecezji Paterson będą stosowane w celu ochrony praw wszystkich zaangażowanych stron.

Zasady, których należy przestrzegać w pracy z dziećmi:

Oprócz naszej polityki dotyczącej zachowania osób dorosłych i osób pomagających w programach, musimy również zapewnić bezpieczne środowisko wśród dzieci i młodzieży biorących udział w naszych programach. Poniższy Kodeks postępowania będzie wspierać zapewnienie bezpiecznego środowiska dla naszego programu edukacji religijnej. Wszyscy dorośli będą pracować, aby utrzymać te standardy wśród naszej młodzieży.

1. Korzystanie z dowolnych mediów elektronicznych, Internetu, komputerów, iPadów, tabletów, materiałów wideo, a także wszelkich innych przenośnych urządzeń elektronicznych, w tym między innymi telefonów komórkowych, odtwarzaczy muzycznych itp., musi być ściśle zgodne z wytycznymi programu edukacji religijnej.
2. Wszelkie przejawy braku szacunku, przemocy lub obraźliwego zachowania o dowolnym charakterze nie będą tolerowane. W szczególności dotyczy to prześladowania.
3. Nie będzie żadnej tolerancji dla nękania lub zastraszania jakiegokolwiek rodzaju, w tym, ale nie wyłącznie, nękania słownego, uprzedzeń związanych z płcią, gróźb, molestowania seksualnego i obraźliwego języka.
4. Nie będzie żadnej tolerancji dla jakiegokolwiek rodzaju nadużywania substancji, w tym między innymi narkotyków, środków wziewnych, alkoholu i tytoniu.
5. Żaden przedmiot, który może być interpretowany, jako broń lub może być użyty, jako broń, nie będzie tolerowany w placówkach, w których realizuje się programy parafialne.

Wyżej opisane zachowanie będzie miało natychmiastowe konsekwencje. Rodzice zostaną wezwani do zabrania dziecka z programu. W zależności od powagi incydentu pastor, Dyrektor/Koordynator ds. Edukacji Religijnej lub Koordynator Duszpasterstwa Młodzieży poinformuje odpowiednie władze, w tym oddział Służby ds. Ochrony Dzieci i Opieki Docelowej i odpowiedni personel diecezjalny.

Dyrektor/Koordynator ds. Edukacji Religijnej lub Koordynator ds. Duszpasterstwa Młodzieży oceni powagę incydentu. Dyrektor może wówczas zdecydować, że dziecko nie zostanie ponownie przyjęte do programu, dopóki nie zostanie ustalone w sposób satysfakcjonujący

pastora, że nie stanowi zagrożenia dla niego ani innych osób i prawdopodobnie zachowa się odpowiednio podczas uczestnictwa w programie.

Przykłady kontaktu fizycznego

Następujące formy kontaktu fizycznego są ogólnie uważane za odpowiednie.³

- Krótkie uściski zainicjowane przez dziecko
- Uściski dłoni
- Siedzenie obok małych dzieci
- Pochwała słowna
- Klepanie po ramieniu lub plecach
- Przybijanie „piątek”
- Trzymanie się za rękę podczas spacerowania z małymi dziećmi
- Trzymanie się za rękę podczas modlitwy

Przykłady niewłaściwego kontaktu fizycznego obejmują między innymi:

- Nieodpowiednie lub długie uściski
- Trzymanie nieletnich na kolanach
- Wszelkie formy niechcianej sympatii
- Dotykanie kolan lub nóg
- Łaskotki
- Każdy rodzaj masażu wykonywany przez osobę małoletnią
- Okazywanie uczucia w odizolowanych pomieszczeniach, takich jak sypialnie, szafy, pomieszczenia przeznaczone wyłącznie dla personelu lub inne prywatne pokoje
- Powtarzalne „właściwe” dotykanie
- Dotknięcie pośladków, piersi, obszarów narządów płciowych lub wewnętrznej strony uda
- Całowanie
- Komplementy odnoszące się do budowy ciała lub dojrzewania fizycznego
- Wrestling
- Przejażdżki na barana
- Każdy rodzaj masażu wykonywany przez osobę dorosłą
- Przebywanie w sypialni samotnie z nieletnim

³ Jeśli osoba w dowolnym momencie wskaże, że którakolwiek z tych form kontaktu powoduje, że jest czuje się niekomfortowo, kontakt powinien zostać natychmiast przerwany.

Wymogi dotyczące sprawozdawczości

**JEŚLI PODEJMUJESZ, ŻE DZIECKO JEST ZAGROŻONE NADUŻYCIEM,
NATYCHMIAST WEZWIJ 9-1-1.**

Chcemy mieć pewność, że każdy, kto pełni posługę kościelną, lub jakkolwiek podmiot związany z Diecezją Paterson, jest świadomy ścisłego obowiązku niezwłocznego zgłaszania przypadków wykorzystywania seksualnego nieletnich.

Aby zgłosić nadużycie seksualne popełniane przez kogokolwiek, w tym członka duchowieństwa, pracownika kościelnego lub wolontariusza, lub jeśli otrzymujesz informacje z dowolnego źródła, które dają uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że dziecko zostało wykorzystane lub zaniedbane, musisz **NATYCHMIAST**:

1. Skontaktować się z oddziałem Służby ds. Ochrony Dzieci i Opieki Docelowej w New Jersey (CP&P):

- Infolinia CP&P: 1-877-652-2873
 - <http://www.state.nj.us/dcf/contact/dcpplocal/>

Prawo stanu New Jersey wymaga, aby każda osoba podejrzewająca wykorzystywanie lub zaniedbanie dziecka niezwłocznie zgłosiła ten fakt do CP&P.

2. Następnie skontaktuj się z prokuratorem okręgowym:

- Hrabstwo Morris: (973) 285–6200
- Hrabstwo Sussex: (973) 383-1570
- Hrabstwo Passaic: (973) 881–4800

3. Na koniec zgłoś to do Głównego Radcy Prawnego Diecezji

- Ken Mullaney - 973-777-8818, wew. 240 lub e-mail: kmullaney@patersondiocese.org

Słowo „natychmiast” w powyższych akapitach oznacza, że działania należy podjąć bezzwłocznie. Umożliwi to przestrzeganie prawa i uniknięcie prawnych konsekwencji opóźnienia w zgłaszaniu. Obowiązek zgłoszenia nadużycia nie wymaga uzyskania zgody ofiary, rodzica, opiekuna prawnego lub osoby świadomej nadużycia.

Jeśli interesuje Cię bardziej szczegółowe wyjaśnienie naszych wymogów i obowiązków prawnych, przejdź do linku na stronie naszej Diecezji, aby zapoznać się z *Protokołem Ustaleń pomiędzy Prokuratorami Hrabstwa, a Diecezjami stanu New Jersey*: <http://www.rcdop.org/memorandum>

Reagowanie na ofiary przemocy

Diecezja nie prowadzi dochodzeń w sprawie zarzutów wykorzystywania seksualnego. Jak wspomniano powyżej, dochodzenie jest obowiązkiem organów ścigania.

Jeśli Diecezja otrzyma jakiegokolwiek zgłoszenie dotyczące wykorzystywania seksualnego lub nadużycia na tle seksualnym, zareaguje na nie niezwłocznie, ale w żadnym wypadku nie potrwa to dłużej niż jeden dzień roboczy.

Diecezja odgrywa rolę w pomaganiu ofiarom wykorzystywania seksualnego. Ofiary mogą skontaktować się z jednym z Diecezjalnych Doradców:

Wielebny ks. James T. Mahoney, (973) 777-8818 X 205 lub
Siostra Joan Daniel Healy, SCC - 973-777-8818, X 248

Diecezja ma również profesjonalnego Koordynatora Pomocy Ofiarom:

Dr Kenneth McNiel, (973) 879-1489
kmcniel@patersondiocese.org

Przesłanki powstania Kodeksu Postępowania

„Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą” Mt. 5:8

W Stanach Zjednoczonych Karta Kościoła Katolickiego na rzecz ochrony dzieci i młodzieży wzywa do jasnych i dobrze nagłośnionych diecezjalnych standardów postępowania ministerialnego oraz odpowiednich granic dla duchowieństwa i całego personelu kościelnego piastujących zaufane stanowiska, którzy mają regularny kontakt z dziećmi i młodzieżą. (Artykuł 6) Niniejszego Kodeksu stanowi odpowiedź na to wezwanie do uczciwości, zarówno w naszych relacjach z dziećmi i młodzieżą, jak i ze społecznością dorosłych wyznawców.

Biskupi, kapłani, diakoni, duszpasterze, administratorzy, personel i wolontariusze w naszych parafiach, szkołach, agencjach, ministerstwach, wspólnotach/institutach i organizacjach religijnych muszą podtrzymywać wartości i postępowanie katolickie zakorzenione w Ewangelii. Musimy zdawać sobie sprawę z obowiązków towarzyszących naszej pracy, wiedząc, że dobroć i łaska Boga wspierają nas w naszej służbie. Powinniśmy i będziemy ponosić odpowiedzialność za nasze zachowanie. Aby zachować najwyższy poziom odpowiedzialności, każdy z nas musi przestrzegać Kodeksu, który zapewnia zestaw standardów określających odpowiednie i niewłaściwe postępowanie w sytuacjach duszpasterskich.

Potwierdzenie zgodności

Kodeks Postępowania duszpasterskiego Diecezji Paterson „Życ i pracować uczciwie”

Otrzymałem kopię powyższego Kodeksu Postępowania Duszpasterskiego Diecezji Paterson i zobowiązuję się do przestrzegania tego Kodeksu w mojej służbie i/lub pracy. Zdaję sobie sprawę i w pełni rozumiem, że każde naruszenie Kodeksu z mojej strony spowoduje, że będę podlegał postępowaniu dyscyplinarnemu, co skutkować natychmiastowym zakończeniem pracy lub wolontariatu.

Podpis: _____

Data: _____

Imię i nazwisko drukowanymi literami: _____

Adres e-mail: _____

Telefon: _____

Określ rolę (role), które (którą) pełnisz w diecezji:

Kapłan

Diakon

Kleryk

Pracownik

Wolontariusz

Parafia, szkoła, agencja, wspólnota religijna lub organizacja:

Lokalizacja: _____